

Писац Миомир Петровић оцењује да се министар културе Влада Вукосављевић касно сетио да проговори о питању ријалитија. Каже да је нејасно шта се у "свлачионици тог тима" дешава (Владе Србије), додајући да можда министар Вукосављевић не може да поднесе ампутираност свог министарства. "Живимо у држави где постоји један министар и остали статисти".

Коментаришући у Новом дану полемику министра Владана Вукосављевића са директором РТВ ПИНК Жељком Митровићем и питање ријалитија, каже да му је то занимљива тема, и додаје да активно и гласно мисли да је то (емитовање ријалитија) велики проблем и нешто што, према његовом мишљењу, мора бити санкционисано - "не на начин како је министар културе "увио" - на неким кабловским телевизијама и у одређеним терминима".

Оцењује и да се министар некако касно сетио да проговори о тој теми.

"Сад треба да се ставим на страну министра у Влади с којом немам баш додирних тачака као мисаоно и политичко биће. Врло је нејасно какав се то обрачун у једном фудбалском тиму, односно у свлационици дешава, или министар Вукосављевић не може да поднесе ту врсту ампутираности које то министарство као и друга министарства имају... Ми, заправо, живимо у држави где постоји један министар и остали статисти... Наравно, да није место ријалити програмима на националној фреквенцији, или националној фреквенцији није место у оним "креативним индустријама", како то Жељко Митровић воли да мисли о својој продукцијској кући, која нуди те програме. Е сад, долазимо до тог фантастичног Козима Медичија, како је сам себе етаблирао Жељко Митровић..."

Петровић подсећа да је Митровић пре неколико година добио златну значку за трајни допринос култури Београда - како каже, сасвим очекивано... "И ту се код мене јавља асоцијација: Прави министар културе је почео да прозива оног министра културе ког ми виђамо као министра културе. Негде из осиноности овог напада, а нарочито поентирање Ане Брнабић да је у ствари, наравно, крив Ђилас, то је крај вица", навео је, наглашавајући речи премијерке да "посао министра културе и Владе није да коментарише такве ствари, већ да то треба да ради регулаторно тело".

Министар унутрашњих послова Небојша Стефановић изјавио је да не мисли да министри треба да уређују приватне медије и да му је чудно што Вукосављевићу не смета подршка "оца ријалитија" Драгана Ђиласа. Напоменувши и то, Петровић каже да смо изгледа ми дошли на "рудиментарну американску фазу друштва", пошто смо "велики подржаваоци капитализма". "Ми толико подржавамо приватно власништво - онда је питање да ли су нама потребна министарства".

Држава или има нека посла у друштву или нема, наглашава.

Говорећи о јубилеју пробоја Солунског фронта који је обележен без већих државних манифестација, каже да је то можда и намерно, а оцењује да је то свакако корак ка растакању идентитета, у чему се, како констатује, напредује сваког дана. Разједињавање идеје интегритета и идентитета је пракса у глобалистичком свету, додаје. "Када је Србија у питању, имамо слободнији приступ тумачењу историје... И постало је смешно колико се преиспитујемо да ли смо неке ствари погрешно историјски схватили".

Када само два пута били, и верификовано је, на правој страни, уместо да нам то буде

адут, ми сами то стављамо под тепих, не машемо превише, јер може да подсети на национализам, навео је.

"Ми живимо у тоталитаристичко доба, у ком је политичка коректност мантра, коју морамо да понављамо сви, од Балтика до Јадрана, без обзира шта код куће мислимо, код куће мислимо шта хоћемо... Али је важно да се у јавности језуитски понашамо како треба. Наравно да то прави трауме", истакао је и додао да сва та потреба да се буде коректан њега подсећа на "сумњиве мисли и потенцијалне опасности".

Коментаришући у Прелиставању штампе писање Новости да "Европу вреба 10 милиона миграната", у новом таласу, Петровић каже да ће то бити велики проблем. Сматра да ће Немци, Италијани, Французи проговорити на један незгодан начин, јер је све то дуго "затомљавано". "Ја не видим место несрећним људима из Сирије у Европи... При том све је Европа учинила да се деси то што се десило", наводи.

Петровић додаје да сада неко треба за то да плати рачун.

"Онда куцају мигранти и треба Орбан да их прима, зашто Орбан да их прими? Зашто ми да их примимо? Нисмо ни позвани на тај славски ручак, а морамо да платимо. Не ми, него сви ти бочни народи, са оне стране бедема, према пољима и ливадама, прва копља налећу на нас... Таквог лицемерја ми је толико доста... Чак је интересантно како се Европа копрца с тим врућим кромпиром, који је сама себи створила", закључио је писац Миомир Петровић.

(Н1)